

Arrest

nr. 241 368 van 24 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 11 november 2018 België is binnengekomen, diende op 26 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 31 oktober 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 31 oktober 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 26/11/2018
Overdracht CGVS: 02/01/2019*

U had een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 10 september 2019 van 9u15 tot 13u45, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester SMEKENS Catherine loco meester CHATCHATRIAN Hajarpi, was aanwezig op het persoonlijk onderhoud van 9u32 tot 13u45.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn, behorende tot de Abgal clan (<Hawiye). U bent geboren op 14 februari 1999 in Ali Afra in de provincie Galgadud. U volgde er van uw 6 jaar tot uw 11 jaar les in de Koranschool. Naast de Koran leerde u er ook rekenen en de Somalische taal. Vanaf 12-jarige leeftijd werkte u als veehoeder. Jullie hadden thuis ongeveer 16 schapen en 12 kamelen. Tijdens de droogte in 2011 verbleef u voor één jaar en half in de stad Mogadishu. U volgde in Mogadishu in deze periode les in een privéschool. Uw broer was lid van Al Shabaab. Nadat hij kritiek had geuit op het religieuze karakter van de groep, werd hij door hen geëxecuteerd door hem aan de krokodillen te voederen. Hierdoor vluchtte u in 2016 één maand naar de stad Mogadishu. Wanneer de lokale leider van Al Shabaab uw vader verzekerde dat ze u zouden gerust laten keerde u terug naar het dorp. In 2017 wou Al Shabaab jongemannen in uw dorp rekruteren. Elke familie diende één persoon en één wapen te leveren. De meeste jongemannen in uw dorp ontvluchtten het dorp. Alleen u en een andere jongeman werden meegenomen door Al Shabaab. Wanneer u werd meegenomen werd uw vader geslagen, waarbij hij zijn oog verloor. Toen u werd meegenomen naar een kamp van Al Shabaab. Jullie werden er twee dagen vastgebonden aan een boom. De derde dag werden jullie losgemaakt. Daarna kregen jullie les over de manier waarop men een zelfmoordaanslag pleegt. De zoon van uw tante was lid van Al Shabaab en was daar aanwezig. Op een moment waarop u samen met de andere gerekruteerde jongeman droog hout ging sprokkelen konden jullie ontsnappen. Vier dagen later werd de andere gerekruteerde jongeman door Al Shabaab gedood. U heeft rond 20 augustus 2018 Ali Afrah verlaten. Daarna heeft u nog twee maanden in Mogadishu verbleven bij een oom langs vaderszijde. Eind oktober 2018 hebt u Somalië. Op 11 november 2018 kwam u aan in België, waar u op 26 november 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. U legt geen documenten voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vluchtrelaas, namelijk de persoonlijke problemen die u zou gekend hebben met Al Shabaab.

Zo dient opgemerkt te worden dat het weinig waarschijnlijk is dat men u eerst zo lang streng zou bewaken en u vervolgens eenvoudigweg de kans zou geven te ontsnappen. Zo stelt u dat u kon ontsnappen toen u samen met de andere jongen uit uw dorp hout ging sprokkelen. U werd geconfronteerd met het feit dat jullie wel heel gemakkelijk konden ontsnappen uit het kamp. Als reactie stelt u dat Al Shabaab zal gedacht hebben dat jullie toch niet ver gingen om hout te halen en dat ze jullie wel in de gaten konden houden. U verklaart dat Al Shabaab nooit had gedacht dat jullie gingen ontsnappen. U werd daarna gevraagd of niemand zei dat jullie dichterblijven dienden te blijven wanneer jullie toch verder gingen. Als reactie stelt u dat jullie toen zijn gevlucht en dat de andere jongeman zijn weg er goed kende. U werd daarna gevraagd of er dan geen enkel Al Shabaab lid jullie in het oog hield. Als reactie stelt u dat er geen enkel Al Shabaab lid jullie in het oog hield en dat het 's avond gebeurde wanneer het een beetje donker was (CGVS, p.32). U werd later nogmaals geconfronteerd met uw verklaringen hieromtrent. U werd gewezen op het feit dat u verklaart dat jullie eerst onder dwang werden meegenomen, daarna drie dagen werden vastgebonden aan een boom, daarna drie dagen lang uitleg werd gegeven over het plegen van een zelfmoordaanslag en dat jullie daarna gewoon 's avond zonder begeleiding mochten rondlopen zodat jullie konden

weglopen. Als reactie stelt u vaagweg dat niemand durfde te ontsnappen en dat Al Shabaab overal contacten heeft. U voegt toe dat ze de andere gerekruteerde jongen na vier dagen hebben opgepakt en gedood. Er dient echter gewezen te worden op het onwaarschijnlijke karakter van het feit dat jullie zo gemakkelijk konden ontsnappen uit het Al Shabaab kamp nadat jullie voor een lange periode streng werden bewaakt (CGVS, p.32-33).

Over het Al Shabaab kamp waar u werd vastgehouden legt u dan weer vage verklaringen af. U werd gevraagd het Al Shabaab kamp in detail te beschrijven. Als reactie stelt u dat er twee ijzeren huizen waren en één boom genaamd Bile Aid. Wanneer u wordt gevraagd het kamp verder te beschrijven ontwijkt u de vraag en begint u te vertellen over de activiteiten die Al Shabaab er zou gehad hebben. U werd later gevraagd wat u nog kan vertellen over die plaats. U werd gevraagd wat er nog te zien was. Als reactie kan u enkel herhalen dat er twee ijzeren huizen stonden en een boom genaamd Bile Aid. U werd daarna gewezen op het vage karakter van uw verklaringen hieromtrent. U werd geconfronteerd met het feit dat u twee weken in het kamp verbleef en enkel kan zeggen dat er een boom en twee huizen stonden. Als reactie kan u enkel herhalen dat er twee huizen stonden met ijzeren dak. U stelt vaagweg dat er niets anders in de omgeving was en dat de rest allemaal plat was (CGVS, p.33-35). Indien u daadwerkelijk zo lang in het Al Shabaab-kamp zou verbleven hebben zou logischerwijze van u mogen verwacht worden dat u het kamp in meer detail kan beschrijven.

Daarnaast dient gewezen te worden op een aantal belangrijke onwaarschijnlijkheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas volledig ondermijnen. Zo stelt u dat uw broer in 2016 reeds werd gedood door Al Shabaab. Daarnaast zegt u dat Al Shabaab in 2017 een nieuwe regel invoerde waarbij elk gezin één jongeman en één wapen diende te leveren aan Al Shabaab. U verklaart dat de meeste jongeren op dat moment het dorp verlieten. Het is dan ook erg opmerkelijk dat u zelf het dorp niet verliet. U werd op de zetel van het Commissariaat-generaal gewezen op het feit dat Al Shabaab die nieuwe regel invoerde en dat de meeste jongeren op dat moment het dorp verlieten. U werd gevraagd waarom u dan het dorp niet hebt verlaten. Als reactie stelt u vreemd genoeg dat Al Shabaab aan uw vader een belofte zou gemaakt hebben dat ze u niets zouden aandoen (CGVS, p.29). Er dient opgemerkt te worden dat Al Shabaab vier maanden de tijd gaf voordat ze de jongeren kwamen halen. U werd later op het CGVS geconfronteerd met het feit dat Al Shabaab uw broer reeds vermoord had. U werd een tweede maal gevraagd waarom u besloot het dorp niet te verlaten op het moment waarop u op het punt stond gerekruteerd te worden. Als reactie stelt u dat u voor een maand vluchtte wanneer uw broer vermoord werd. U stelt dat u terugkwam nadat Al Shabaab aan uw vader eiste dat u terugkwam. U werd daarna nogmaals geconfronteerd met het feit dat Al Shabaab uw broer vermoordde. U werd gewezen op het feit dat het gemakkelijk is om voor te stellen dat dit uw familie toch angstig moet gemaakt hebben. U werd gewezen op het feit dat in de periode na de aankondiging van Al Shabaab bijna alle jongeren het dorp verlieten. U werd gevraagd waarom u en uw vader dan besloten dat u in het dorp kon blijven. Als reactie stelt u dat de lokale leider van Al Shabaab aan uw vader zou gezegd hebben dat ze u zouden gerust laten en dat uw vader dit geloofde (CGVS, p.29-31). Het blijft echter opmerkelijk dat u het dorp niet verliet zoals de andere jongeren in het dorp, aangezien uw familie reeds ernstige problemen met de Al Shabaab beweging had gekend in het verleden.

Daarenboven dient gewezen te worden op het feit dat er belangrijke leemten zitten in uw kennis omtrent de activiteiten van uw broer voor de Al Shabaab beweging. U verklaart dat uw broer lid was van Al Shabaab, maar dat ze hem executeerden door hem aan de krokodillen te voederen nadat hij in ongenade was gevallen bij de organisatie. U werd later gevraagd welke activiteiten uw broer had bij Al Shabaab. Als reactie kan u enkel vaagweg zeggen dat hij een strijder was voor de groep. U werd later gevraagd aan welke gevechten uw broer heeft deelgenomen. Als reactie stelt u het niet te weten. U verklaart dat u wel weet dat hij voor een deel vocht in de Shabelle regio. U werd daarna gevraagd waar uw broer vocht in Shabelle (aangezien dit een grote regio is die twee provincies beslaat). Als reactie stelt u dat jullie soms belden en dat hij dan zei dat hij in Jowhar, Balcad en Romogut was. U werd gevraagd wat hij daarnaast nog zei over de gevechten. Als reactie stelt u dat u daarover hoorde via uw vader. U stelt verder niets te weten over de gevechten (CGVS, p.27-28). Er dient dan ook besloten te worden dat u weinig kennis hebt van de activiteiten die uw broer zou gehad hebben met Al Shabaab.

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers om internationale bescherming uit Somalië krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 (beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org/>), in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 25 maart 2019 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Mogadishu te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Mogadishu via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Het CGVS erkent verder dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 25 maart 2019) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. In de onderzochte periode wordt Mogadishu opnieuw getroffen door regelmatige terreuraanslagen (meestal met geïmproviseerde explosieven), in het bijzonder op hotels en instellingen populair bij overheidsfunctionarissen, door doelgerichte aanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale organisaties en door morteraanvallen. Al Shabaab blijft in 2018 de hoofdverantwoordelijke voor het geweld in de hoofdstad waarbij er soms burgerdoden vallen. Verschillende bronnen beschrijven het door al Shabaab gepleegde geweld echter nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Al Shabaab is echter niet de enige terreurgroep actief in Mogadishu, enkele gewelddadige incidenten worden door ISS (Islamitische Staat in Irak en de Levant in Somalië) opgeëist. Het betreft hier voornamelijk gerichte moorden met vuurwapens op personen die voor de federale overheid werken, inclusief leden van de inlichtingendienst NISA. Al Shabaab legt zich echter toe op het elimineren van de invloed en aanwezigheid van ISS in de hoofdstad. Hierdoor pleegt al Shabaab minder aanslagen op doelwitten die banden hebben met de regering en haar bondgenoten. De aanwezigheid van ISS in Mogadishu zou door deze specifieke actie van al Shabaab gedecimeerd zijn. Naast gewelddaden opgeëist door of toegeschreven aan al Shabaab en ISS zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor geweld in de hoofdstad. Zo is er ook sprake van incidenten die het gevolg zijn van politiek gemotiveerde clanconflicten, criminaliteit en conflicten over grondbezit waarbij burgerdoden kunnen vallen. Burgers zijn soms het slachtoffer van kruisvuur en dit zowel door AMISOM en het Somalische leger als clanmilities en onbekende gewapende militieën. In vergelijking met de eerste helft van 2018 is het aantal gewelddadige incidenten waar burgers slachtoffer van werden (de categorie violence against civilians) net als het aantal burgerslachtoffers bij deze incidenten in de tweede helft van 2018 bijna gelijk gebleven.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een “gewone burger” is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatie richtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die geweld en natuurrampen ontvluchten, en waardoor Mogadishu sinds 2018 de dichtstbevolkte stad in Afrika is. De ontheemden in Mogadishu bevinden zich in een kwetsbare situatie. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. De economie groeit er en er wordt steeds meer geïnvesteerd vanuit de diaspora. Mogadishu wordt beschouwd als een van de snelst groeiende verstedelijkte gebieden in de wereld, wat voornamelijk wordt toegeschreven aan de verbetering van de veiligheid, aan het economisch potentieel en ook wel aan de ontheemding. Er is in Mogadishu sprake van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinestations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van

de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en een jaarlijkse boekenbeurs die voor de vierde keer op rij wordt georganiseerd. Begin augustus 2018 opent de eerste zuivelfabriek in Mogadishu. Midden oktober 2018 start de eerste ICT-beurs in de hoofdstad met meer dan 60 exposanten en in november 2018 organiseert Mogadishu het eerste National Economic Policy Forum. In december 2018 heropent de VS haar diplomatieke missie in Somalië na 28 jaar, met een ambassade in Mogadishu. Voorts is er een verbetering van sociale basisdiensten, zoals gezondheidszorg en onderwijs. Zo leggen in 2018 leerlingen uit meer dan 300 secundaire scholen doorheen de stad hun eindexamens af in 63 examencentra en worden er stappen ondernomen voor de verbetering van het onderwijssysteem, zoals een nieuw nationaal curriculum waarbij er pilootprogramma's worden gelanceerd in verschillende scholen in Mogadishu. In november 2018 lanceert men een project om het technische en beroepsgerichte onderwijs en opleidingen te rehabiliteren in Mogadishu.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Mogadishu. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Mogadishu vestigt. Zo hebt u verschillende familieleden wonen in Mogadishu. Uw oom langs vaderszijde A.M. woont in Mogadishu. U verbleef voor uw komst naar België twee maanden bij deze oom (CGVS, p.6). Daarnaast woont ook uw tante langs vaderszijde M.M. in Mogadishu. U geeft aan dat ook de kinderen van deze oom en tante, logischerwijze uw neven en nichten, in Mogadishu verblijven (CGVS, p.6-7). Bovendien stelt u dat uw vader momenteel ook in Mogadishu verblijft (CGVS, p.18). Verder dient opgemerkt te worden dat u behoort tot de Abgal clan, één van de meerderheidsclans in Mogadishu. Logischerwijze kan u dan ook op bescherming van uw clan rekenen in de stad (CGVS, p.9). Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u in het verleden reeds verschillende keren in de stad Mogadishu hebt verbleven, waardoor u bekend bent met de stad. Zo verbleef u tijdens de droogte in 2011 voor één jaar en half in de stad Mogadishu (CGVS, p.7). U volgde in Mogadishu in deze periode les in een privéschool (CGVS, p.11). In 2016 verbleef u één maand in de stad Mogadishu. Zoals hierboven reeds vermeld verbleef u voor uw vertrek uit Somalië ook twee maanden in de stad Mogadishu bij uw oom langs vaderszijde (CGVS, p.7).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de stad Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de stad Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarop deze beslissing werd gebaseerd werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De verwerende stelt het eerstens vreemd te vinden dat verzoekende partij “zo gemakkelijk” kon ontsnappen.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft de gebeurtenissen verteld zoals ze zijn voorgevallen. Verwerende partij kan het ‘gemakkelijk vinden’, maar dit neemt niet weg dat verzoekende partij is kunnen ontsnappen. Zij wenst tevens op te merken dat er heel veel mensen erin slagen om te ontsnappen van de terreur van Al Shabab, anders zouden er geen vluchtelingen meer aankomen in België.

II.1.2 De verwerende partij vervolgt haar redenering door enkele “onwaarschijnlijkheden” in het relaas van verzoekende partij aan te halen:

[citaat bestreden beslissing]

Al Shabab had in 2016 de broer van verzoekende partij gedood. De vader was naar de Al Shabab leden gestapt om te vragen waar zijn zoon was. Toen hadden ze hem meegedeeld dat hij dood was, maar waren bereid om zijn andere zoon (verzoekende partij) te sparen.

II.1.3. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

In casu kon de verzoekende partij op géén enkele tegenstrijdigheid betrappt worde.

Bovendien houdt de verwerende partij er een bijzonder subjectieve interpretatie van de feiten op na en doet zij het relaas van verzoekende partij af als ongeloofwaardig op basis van zaken die zij onwaarschijnlijk vindt... Dit is niet ernstig.”

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/4 VW

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“II.2.1. Verzoekende partij is afkomstig uit Somalië, Galgedud, hieraan wordt niet getwijfeld. Zij verbleef slechts 2 maanden in Mogadishu op haar reis naar België.

De algemene veiligheidssituatie in Galgedud blijft onbesproken door de verwerende partij, die meent dat de verzoekende partij in Mogadishu een vestigingsalternatief heeft, quod non.

Zelfs mocht de verwerende partij menen dat de verzoekende partij aldaar een vestigingsalternatief heeft, quod non, dan nog kan moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De zeer recente aanslagen in Mogadishu tonen aan dat het nergens veilig is voor verzoekende partij om zich te vestigen. Er kan op heden niet (meer) gesproken worden van een veilig alternatief om zich waar dan ook in Somalië te vestigen. Verwerende partij kan niet meer volhouden dat er geen sprake zou zijn van willekeurig geweld in Somalië en dat verzoekende partij geen gevaar zou lopen slachtoffer te worden van een volgende bomaanslag.

Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uiteenzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan eens de gewone burgers het slachtoffer worden van deze aanslagen.

Recentelijk nog, namelijk op 24 juli 2019, gebeurde er nog een aanslag waarbij minstens 7 doden vielen (zie <https://www.hln.be/nieuws/buitenland/zeker-zeven-doden-bij-aanslag-op-stadhuis-mogadishu~a9534eed/>)

Op 2 maart 2019 gebeurde er tevens een zware aanslag na een bomaanslag met vuurgevecht, waarbij minstens 36 doden vielen (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2019/03/02/zeker-36-doden-en-tientallen-gewonden-bij-aanslag-en-vuurgevecht/>)

Op 22 december 2018 gebeurde er tevens een dubbele zelfmoordaanslag die minstens 22 mensen het leven kostte (<https://www.hln.be/nieuws/buitenland/zeker-22-doden-door-dubbele-zelfmoordaanslag-in-mogadishu~a162cbff/>)

Op 9 november 2018 was vond er ook reeds een aanslag met drie bomauto's plaats die minstens 41 mensen het leven kostte en 106 gewonden veroorzaakte (<https://www.hln.be/nieuws/buitenland/dodentol-bij-aanslagen-met-bomauto-s-in-somalie-loopt-verder-op-41-doden-en-106-gewonden~a3c7de97/>)

De verwerende partij vindt deze vicieuze cirkel van geweld blijkbaar niet voldoende om de verzoekende partij het statuut van de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Verzoekende partij meent dat verwerende partij, zonder verzoekende partij te hebben gehoord, te snel en onvoorzichtig tot een negatieve beslissing is gekomen.

II.2.2. Ook het CEDOCA rapport bevestigt de onveiligheidssituatie in Mogadishu p. 37:

[citaat uit COI Focus]

Op p. 38 blijkt duidelijk dat het geweld toeneemt en niet afneemt:

[citaat uit COI Focus]

Zie ook p 41:

[citaat uit COI Focus]

II.2.3. Het rapport stelt tevens dat Al Shabaab nog steeds veel burgersslachtoffers maakt en dat burgers snel geïdende kunnen worden (p. 48):

[citaat uit COI Focus]

Het rapport onderlijnt de aanhoudende onveiligheid, weliswaar afhankelijk van de wijk waar men woont (p. 67) :

[citaat uit COI Focus]

De hierboven reeds geciteerde aanslagen en burgerdoden die er de laatste tijd vielen, is ongezien en toont aan dat noch de Somalische overheid, noch de aanwezige buitenlandse hulp de bevolking op een afdoende wijze kunnen beschermen tegen het willekeurig geweld!

Hoe de verwerende partij kan stellen dat de situatie in Somalië niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming, is dan ook een raadsel...

II.2.4 Maar er is meer, de verwerende partij publiceerde onlangs op haar site het volgende COI Focus rapport « COI Focus : « Somalië - Veiligheidssituatie in Mogadishu » dd 22 oktober 2019. Hierover zwijgt zij in alle talen in de bestreden beslissing.

Hierin wordt nogmaals de gevaarlijke en complexe situatie in Mogadishu beschreven .

Verzoekende partij begrijpt niet hoe verwerende partij zelfs na dit rapport kan blijven volharden dat verzoekende partij minstens niet in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Het COI Focus rapport dd 22 oktober 2019 stelt dat Al Shabab nog steeds aanslagen pleegt, zelfs in regio's die onder controle staan van de overheid, p. 10 :

[citaat uit COI Focus]

De situatie is er in 2019 erger en erger aan het worden : p. 13 :

[citaat uit COI Focus]

Bovendien is het onmogelijk om een exact getal te plakken op het aantal aanslagen en doden door Al Shabab:

[citaat uit COI Focus]

Toch zijn de cijfers werkelijk hallucinant, p. 28-29 :

[citaat uit COI Focus]

[citaat uit COI Focus]

p. 30-32:

[citaat uit COI Focus]

p. 35-36

[citaat uit COI Focus]

Men kan aldus niet blijven volharden dat de overheid de controle zou hebben over Mogadishu, het geweld is ver verspreid en iedereen is er in gevaar : (p. 37-38) :

[citaat uit COI Focus]

Bovendien is het niet enkel AL Shabab die er aanslagen pleegt (p. 27):

[citaat uit COI Focus]

Al Shabaab organiseert zich ook beter en beter en de aanslagen worden steeds complexer; (p. 17-18):

[citaat uit COI Focus]

Het rapport bevestigt dat er niet kan gesproken worden van een veilige situatie en dat de inwoners vaak moeten instaan voor hun eigen veiligheid : cf. p. 50:

[citaat uit COI Focus]

Zelfs de clans zijn niet in staat om hun leden te beschermen (p. 50-51):

[citaat uit COI Focus]

(...)(p. 23-24):

[citaat uit COI Focus]

Het rapport besluit dat de situatie in Mogadishu erg instabiel is en dat Al Shabab nog steeds een groot gevaar vormt voor de veiligheid, waardoor er nog steeds honderden doden vallen door terreur p. 60 :

[citaat uit COI Focus]

Het is aldus onbegrijpelijk dat verwerende partij nog durft te stellen dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot toekenning van subsidiaire bescherming.

II.2.4. Ook de Verenigde Naties beklemtonen én bevestigen tevens de aanhoudende instabiliteit en onveiligheid in Somalië, (rapport van 9 mei 2016):

"3. The general security situation in Mogadishu and the regions of southern and central Somalia remains volatile.9"

"Al-Shabaab has reportedly enhanced its ability to engage in asymmetric warfare with "increasing efficiency and lethality",26 which disproportionately affects the civilian population.27

During 2014 and 2015, there were several large-scale attacks in Mogadishu targeting civilians and civilian infrastructure, including hotels, government buildings (including Villa Somalia which houses the Office of the President), as well as a Mogadishu hospital and Mogadishu International Airport.28"

"Al-Shabaab carried out targeted attacks on civilians and civilian infrastructure, in the capital, Mogadishu, and other towns under government or allied authority, and increased high-profile attacks on AMISOM facilities. [...] Al-Shabaab regularly targets civilians and civilian structures, particularly in Mogadishu, resulting in numerous casualties."

"Furthermore, even in those cities that have been recovered by AMISOM/SNAF, the presence of Al-Shabaab is reported to remain significant at the urban periphery and in some parts of these cities.38 Reports suggest that the entity often establishes illegal checkpoints to control movements of goods and persons on major supply routes and infiltrates cities mainly at night to launch attacks.39 Some analysts maintain that it is more correct to say that the FGS "has influence" over these cities than to say that the cities are under the effective control of the FGS.40 In parallel, rivalry among different clan-based actors competing for power reportedly continues to provoke instances of heavy fighting, while the city administrations are reported to remain dysfunctional.41 Even in Mogadishu the FGS reportedly continues to face significant challenges in providing basic security to civilians.42"

"The security situation remained volatile in government-controlled towns. Government forces failed to protect civilians, including journalists, clan elders, clerics and lawmakers and other officials from targeted killings by Al-Shabab as well as by unknown gunmen, primarily in Mogadishu, Baidoa, the capital of the Bay region, and Beletweyn, the capital of Hiraaan"

"10. The security situation worsened during the first half of the reporting period, as Al-Shabaab stepped up asymmetric and conventional attacks. At the same time, the Somali security forces, the African Union Mission in Somalia (AMISOM) and other partners also inflicted heavy losses on the group, especially in March and April.

11. Mogadishu witnessed an increase in assassinations, especially in April, with Somali government personnel targeted the most. There were three complex attacks during the reporting period. Attacks at the Lido beach in Mogadishu on 21 January and on the Somali Youth League hotel and peace garden on 26 February killed more than 45 people, including a United Nations national staff member; and injured 80 others. Al-Shabaab claimed responsibility for the incidents, as well as for a coordinated twin bombing in Baidoa, Bay region, on 28 February; which killed 30 people and injured 60.

In another worrisome development, a pro -Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) website reported on 25 April that ISIL fighters in Somalia had carried out their first attack in Somalia, hitting an AMISOM convoy with an improvised explosive device on the outskirts of Mogadishu. AMISOM acknowledged the explosion, but denied that the convoy had been hit."

In het rapport van 16 mei 2016 stelt het UNHCR letterlijk (op een moment dat het aantal burgerslachtoffers lager lag dan thans in 2017 het geval is) dat een gedwongen terugkeer naar Mogadishu niet aan te bevelen is en dat dit dreigt mensen in een kwetsbare positie te dwingen en Aldus het non refolementbeginnsel te schenden:

"20. Under the present circumstances, UNHCR continues to urge States to refrain from forcibly returning any persons to areas of southern and central Somalia that are affected by military action and/or ensuing displacement, remain fragile and insecure after recent military action, or remain under full or partial control of non-State armed groups. General non-refoulement obligations under international human rights law may be engaged in the context of forcible return of Somalis to southern and central Somalia."

De humanitaire situatie is er ronduit desastreus. De meest elementaire rechten, zoals toegang tot voedsel en drinkbaar water zijn er hoegenaamd niet gegarandeerd:

"If a person returned to an area where he does not have strong [clan] connections, protection would tend to be weaker than if he/she could rely on clan and community support and solidarity. People without clan affiliations in areas of return have a higher risk of experiencing protection problems. [...] For Somalis in Mogadishu, it is very difficult to survive without a support network, and newcomers to the city, particularly when they do not belong to the clans or nuclear families established in the district in question, or when they originate from an area formerly or presently controlled by an insurgent group, face a precarious existence in the capital. Often they are forced to settle in IDP settlements. [...] [P]ersons leaving Al-Shabaab areas and attempting to relocate to cities or towns with AMISOM/SNAF presence will be forced to settle in IDP settlements unless they have nuclear or extended family with the necessary resources to support them."

"Furthermore, due to a breakdown in Somalia's traditional social fabric caused by 20 years of conflict and massive displacement flows, the traditional extended family and community structures of Somali society no longer constitute as strong a protection and coping mechanism as they did in the past, particularly in locations such as Mogadishu. Clan protection and conflict resolution used to be bolstered and supported by customary law (xeer). However, there have been many pressures on the clan structure and clan elders' traditional authority has reportedly been eroded and in some places even collapsed.⁶⁸ It has also reportedly proven difficult to apply xeer in a modern urban environment such as Mogadishu in the context of armed conflict.⁶⁹ In Mogadishu in particular, the nuclear family has reportedly become the main protection mechanism.⁷⁰"

"2. Access to basic necessities such as water and sanitation, as well as health care and education are absent in many parts of Somalia: where such services exist, their capacity is often limited.⁶ Warnings have been sounded that increased pressure on fragile services as a result of increased population numbers due to return movements from neighbouring countries could lead to tensions with local communities and IDPs living in the affected areas.⁷ Similarly, increased competition over land and property could trigger further conflicts and insecurity.⁸"

"Returnees from Kenya who were interviewed by Justice Forum and the International Commission of Jurists reported that they were living as IDPs after their return to Mogadishu in 2014. They reported experiencing difficult living conditions, with insufficient access to food and water, overcrowding, no access to education for their children, as well as concerns relating to insecurity. Some also reported living in fear of being profiled as a member of Al Shabaab by government forces." Justice Forum and International Commission of Jurists, Dignity Denied: Somali Refugees Expelled from Kenya in 2014, 4 September 2015, <http://www.refworld.org/docid/565da2fba.html>, pp. 15, 22, 25, 28, 33, 40.

"Living conditions in IDP settlements are reported to be deplorable⁵⁵ and durable solutions are unattainable for most IDPs under current circumstances.⁵⁶ IDPs are also reported to face serious food insecurity, with many being above the emergency threshold for malnutrition; the situation is reportedly exacerbated by an ongoing drought.⁵⁷"

II.2.5. HRW stelt in 2017 (<https://www.hrw.org/world-report/2017/country-chapters/somalia>) :

Al-Shabab Abuses

Al-Shabab committed targeted killings, beheadings, and executions, particularly of those accused of spying and collaborating with the government. The armed group continues to administer arbitrary justice, forcibly recruits children, and severely restricts basic rights in areas under its control. Some young men and boys who returned from Kenya's refugee camps to Al-Shabab-controlled areas, including Buale and Sakoow, have faced pressure to join Al-Shabab.

Al-Shabab regularly targets civilians and civilian structures, with an increase in attacks on schools, hotels, and restaurants in Mogadishu, resulting in numerous casualties. On January 21, Al-Shabab conducted a

complex attack on popular restaurants in Mogadishu's Lido beach, in which over 20 people were killed and dozens injured, including women and children.

Al-Shabab controls and carries out attacks along many supply routes and imposes blockades on towns captured by AMISOM and government forces, restricting movement of goods and assistance..

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

II.2.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens op manifeste wijze artikel 48/4 Vreemdelingenwet, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting."

2.1.2. In een aanvullende nota van 17 augustus 2020 brengt de commissaris-generaal de COI Focus "Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu" van Cedoca van 20 april 2020 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. In de bestreden beslissing werd op pertinente en correcte wijze geoordeeld dat de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten wordt ondergraven door de vaststellingen dat (i) verzoekers verklaringen inzake zijn ontsnapping van Al-Shabaab ongeloofwaardig zijn, (ii) hij vage en ondoorleefde verklaringen aflegde over het kamp van Al-Shabaab waarin hij werd gevangengehouden, (iii) het niet geloofwaardig is dat verzoeker het dorp niet zou hebben verlaten nadat Al-Shabaab had bericht dat zij in elk gezin één jongeman zouden rekruteren, gelet op de problemen die verzoekers gezin reeds gekend had met Al-Shabaab in het verleden, (iv) verzoekers kennis over de activiteiten van zijn broer bij Al-Shabaab lacunair is. Het verweer in het verzoekschrift beperkt zich in wezen tot het louter herhalen van verzoekers verklaringen en het volharden dat deze waarachtig zijn en geen tegenstrijdigheden bevatten, hetgeen echter niet volstaat om de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift in zijn verklaringen met betrekking tot de wijze waarop hij kon ontsnappen van Al-Shabaab nadat hij door hen werd vastgehouden, doch hij doet hiermee geen afbreuk aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat, zoals uit verzoekers verklaringen blijkt, hij zo gemakkelijk zou kunnen ontsnappen uit het Al-Shabaab nadat hij er twee weken lang streng werd bewaakt. Waar verzoeker nog aanvoert dat "heel veel mensen erin slagen om te ontsnappen van de terreur van Al-Shabaab", merkt de Raad vooreerst op dat dit verweer klemmt met verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waar hij nog stelde dat niemand durfde te ontsnappen van Al-Shabaab (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 33). Hoe dan ook merkt de Raad op dat dit verweer geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn eigen ontsnapping van Al-Shabaab ongeloofwaardig zijn. Bovendien wijst de Raad er nog op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers verklaringen met betrekking tot de gevangenis van Al-Shabaab waarin verzoeker zou zijn vastgehouden eveneens vaag en ongeloofwaardig zijn. Deze vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten.

Verzoeker herhaalt verder in zijn verzoekschrift zijn verklaringen dat Al-Shabaab aan zijn vader beloofd had om verzoeker te sparen omdat zij in 2016 reeds zijn broer hadden geëxecuteerd. De Raad acht het evenwel niet geloofwaardig dat verzoeker niet de nodige voorzorgsmaatregelen heeft genomen door het dorp te verlaten nadat Al-Shabaab had bericht dat zij in elk gezin één jongeman gedwongen zouden rekruteren. De Raad wijst er in deze op dat verzoeker geen enkele garantie had dat Al-Shabaab deze belofte zou nakomen en dat verzoekers gezin in het verleden reeds eerder problemen had gekend met Al-Shabaab, die zijn broer hadden geëxecuteerd, zodat zij op de hoogte waren van de wreedheid van de terreurgroepering.

In dergelijke context is het, zoals de bestreden beslissing terecht vaststelt, dan ook niet geloofwaardig dat verzoeker niet de nodige maatregelen zou nemen om zich te beschermen tegen Al-Shabaab, temeer nu blijkt dat hij en zijn vader de mogelijkheid hadden om naar Mogadishu te vluchten, waar zij konden verblijven bij hun familieleden, gezien verzoeker dit reeds eerder had gedaan na de bedreigingen door Al-Shabaab (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 8). Verzoekers passieve en risicovolle gedrag in het licht van de bedreigingen door Al-Shabaab is niet aannemelijk en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog vaststelt dat de motivering van de bestreden beslissing geen tegenstrijdigheden vaststelt in zijn verklaringen, merkt de Raad op dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Verzoeker stelt verder dat de commissaris-generaal er een *“bijzondere subjectieve interpretatie van de feiten”* op nahoudt, doch hij toont met zijn algemene en vage kritiek in het verzoekschrift niet aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden, noch dat er sprake is van enige vooringenomenheid in zijn hoofde.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vluchtrelaas, namelijk de persoonlijke problemen die u zou gekend hebben met Al Shabaab.

Zo dient opgemerkt te worden dat het weinig waarschijnlijk is dat men u eerst zo lang streng zou bewaken en u vervolgens eenvoudigweg de kans zou geven te ontsnappen. Zo stelt u dat u kon ontsnappen toen u samen met de andere jongen uit uw dorp hout ging sprokkelen. U werd geconfronteerd met het feit dat jullie wel heel gemakkelijk konden ontsnappen uit het kamp. Als reactie stelt u dat Al Shabaab zal gedacht hebben dat jullie toch niet ver gingen om hout te halen en dat ze jullie wel in de gaten konden houden. U verklaart dat Al Shabaab nooit had gedacht dat jullie gingen ontsnappen. U werd daarna gevraagd of niemand zei dat jullie dichter dienden te blijven wanneer jullie toch verder gingen. Als reactie stelt u dat jullie toen zijn gevlucht en dat de andere jongeman zijn weg er goed kende. U werd daarna gevraagd of er dan geen enkel Al Shabaab lid jullie in het oog hield. Als reactie stelt u dat er geen enkel Al Shabaab lid jullie in het oog hield en dat het 's avond gebeurde wanneer het een beetje donker was (CGVS, p.32). U werd later nogmaals geconfronteerd met uw verklaringen hieromtrent. U werd gewezen op het feit dat u verklaart dat jullie eerst onder dwang werden meegenomen, daarna drie dagen werden vastgebonden aan een boom, daarna drie dagen lang uitleg werd gegeven over het plegen van een zelfmoordaanslag en dat jullie daarna gewoon 's avond zonder begeleiding mochten rondlopen zodat jullie konden wegllopen. Als reactie stelt u vaagweg dat niemand durfde te ontsnappen en dat Al Shabaab overal contacten heeft. U voegt toe dat ze de andere gerekruteerde jongen na vier dagen hebben opgepakt en gedood. Er dient echter gewezen te worden op het onwaarschijnlijke karakter van het feit dat jullie zo gemakkelijk konden ontsnappen uit het Al Shabaab kamp nadat jullie voor een lange periode streng werden bewaakt (CGVS, p.32-33).

Over het Al Shabaab kamp waar u werd vastgehouden legt u dan weer vage verklaringen af. U werd gevraagd het Al Shabaab kamp in detail te beschrijven. Als reactie stelt u dat er twee ijzeren huizen waren en één boom genaamd Bile Aid. Wanneer u wordt gevraagd het kamp verder te beschrijven ontwijkt u de vraag en begint u te vertellen over de activiteiten die Al Shabaab er zou gehad hebben. U werd later gevraagd wat u nog kan vertellen over die plaats. U werd gevraagd wat er nog te zien was. Als reactie kan u enkel herhalen dat er twee ijzeren huizen stonden en een boom genaamd Bile Aid. U werd daarna gewezen op het vage karakter van uw verklaringen hieromtrent. U werd geconfronteerd met het feit dat u twee weken in het kamp verbleef en enkel kan zeggen dat er een boom en twee huizen stonden. Als reactie kan u enkel herhalen dat er twee huizen stonden met ijzeren dak. U stelt vaagweg dat er niets anders in de omgeving was en dat de rest allemaal plat was (CGVS, p.33-35). Indien u daadwerkelijk zo lang in het Al Shabaab-kamp zou verbleven hebben zou logischerwijze van u mogen verwacht worden dat u het kamp in meer detail kan beschrijven.

Daarnaast dient gewezen te worden op een aantal belangrijke onwaarschijnlijkheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas volledig ondermijnen. Zo stelt u dat uw broer in 2016 reeds werd gedood door Al Shabaab.

Daarnaast zegt u dat Al Shabaab in 2017 een nieuwe regel invoerde waarbij elk gezin één jongeman en één wapen diende te leveren aan Al Shabaab. U verklaart dat de meeste jongeren op dat moment het dorp verlieten. Het is dan ook erg opmerkelijk dat u zelf het dorp niet verliet. U werd op de zetel van het Commissariaat-generaal gewezen op het feit dat Al Shabaab die nieuwe regel invoerde en dat de meeste jongeren op dat moment het dorp verlieten. U werd gevraagd waarom u dan het dorp niet hebt verlaten. Als reactie stelt u vreemd genoeg dat Al Shabaab aan uw vader een belofte zou gemaakt hebben dat ze u niets zouden aandoen (CGVS, p.29). Er dient opgemerkt te worden dat Al Shabaab vier maanden de tijd gaf voordat ze de jongeren kwamen halen. U werd later op het CGVS geconfronteerd met het feit dat Al Shabaab uw broer reeds vermoord had. U werd een tweede maal gevraagd waarom u besloot het dorp niet te verlaten op het moment waarop u op het punt stond gerekruteerd te worden. Als reactie stelt u dat u voor een maand vluchtte wanneer uw broer vermoord werd. U stelt dat u terugkwam nadat Al Shabaab aan uw vader eiste dat u terugkwam. U werd daarna nogmaals geconfronteerd met het feit dat Al Shabaab uw broer vermoordde. U werd gewezen op het feit dat het gemakkelijk is om voor te stellen dat dit uw familie toch angstig moet gemaakt hebben. U werd gewezen op het feit dat in de periode na de aankondiging van Al Shabaab bijna alle jongeren het dorp verlieten. U werd gevraagd waarom u en uw vader dan besloten dat u in het dorp kon blijven. Als reactie stelt u dat de lokale leider van Al Shabaab aan uw vader zou gezegd hebben dat ze u zouden gerust laten en dat uw vader dit geloofde (CGVS, p.29-31). Het blijft echter opmerkelijk dat u het dorp niet verliet zoals de andere jongeren in het dorp, aangezien uw familie reeds ernstige problemen met de Al Shabaab beweging had gekend in het verleden.

Daarenboven dient gewezen te worden op het feit dat er belangrijke leemten zitten in uw kennis omtrent de activiteiten van uw broer voor de Al Shabaab beweging. U verklaart dat uw broer lid was van Al Shabaab, maar dat ze hem executeerden door hem aan de krokodillen te voederen nadat hij in ongenade was gevallen bij de organisatie. U werd later gevraagd welke activiteiten uw broer had bij Al Shabaab. Als reactie kan u enkel vaagweg zeggen dat hij een strijder was voor de groep. U werd later gevraagd aan welke gevechten uw broer heeft deelgenomen. Als reactie stelt u het niet te weten. U verklaart dat u wel weet dat hij voor een deel vocht in de Shabelle regio. U werd daarna gevraagd waar uw broer vocht in Shabelle (aangezien dit een grote regio is die twee provincies beslaat). Als reactie stelt u dat jullie soms belden en dat hij dan zei dat hij in Jowhar, Balcad en Romogut was. U werd gevraagd wat hij daarnaast nog zei over de gevechten. Als reactie stelt u dat u daarover hoorde via uw vader. U stelt verder niets te weten over de gevechten (CGVS, p.27-28). Er dient dan ook besloten te worden dat u weinig kennis hebt van de activiteiten die uw broer zou gehad hebben met Al Shabaab.

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Mogadishu te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

De Raad wijst erop dat verzoeker in staat is om de reis naar Mogadishu te maken en er zich te vestigen. Uit de COI Focus "Somalië. De veiligheidssituatie in Mogadishu." van Cedoca van 21 april 2020, ter kennis gebracht in de aanvullende nota, blijkt dat Mogadishu ook bereikbaar is via een internationale luchthaven.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, ter kennis gebracht door de commissaris-generaal en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. De Raad wijst erop dat de door verzoeker bijgebrachte informatie dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voorgaande analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu is gesteund. Bovendien bevestigt de door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota bijgebrachte informatie deze analyse.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vervolgingsmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

De bestreden beslissing oordeelde verder nog terecht dat:

“Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Mogadishu. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Mogadishu vestigt. Zo hebt u verschillende familieleden wonen in Mogadishu. Uw oom langs vaderszijde A.M. woont in Mogadishu. U verbleef voor uw komst naar België twee maanden bij deze oom (CGVS, p.6). Daarnaast woont ook uw tante langs vaderszijde M.M. in Mogadishu. U geeft aan dat ook de kinderen van deze oom en tante, logischerwijze uw neven en nichten, in Mogadishu verblijven (CGVS, p.6-7). Bovendien stelt u dat uw vader momenteel ook in Mogadishu verblijft (CGVS, p.18). Verder dient opgemerkt te worden dat u behoort tot de Abgal clan, één van de meerderheidsclans in Mogadishu. Logischerwijze kan u dan ook op bescherming van uw clan rekenen in de stad (CGVS, p.9). Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u in het verleden reeds verschillende keren in de stad Mogadishu hebt verbleven, waardoor u bekend bent met de stad. Zo verbleef u tijdens de droogte in 2011 voor één jaar en half in de stad Mogadishu (CGVS, p.7). U volgde in Mogadishu in deze periode les in een privéschool (CGVS, p.11). In 2016 verbleef u één maand in de stad Mogadishu. Zoals hierboven reeds vermeld verbleef u voor uw vertrek uit Somalië ook twee maanden in de stad Mogadishu bij uw oom langs vaderszijde (CGVS, p.7).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.”

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij slechts twee maanden in Mogadishu verbleef voor zijn vertrek naar België, merkt de Raad op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij tijdens zijn leven reeds meermaals gedurende een bepaalde periode in Mogadishu heeft verbleven, dat hij er familieleden heeft wonen en dat zijn vader er thans verblijft (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 7). Aldus is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat verzoeker voldoende bekend is met de stad Mogadishu om er zich te vestigen en dat hij bovendien er over een familiaal netwerk beschikt waarop hij zich kan beroepen voor steun en bescherming, zodat een intern vestigingsalternatief naar de stad Mogadishu in zijn hoofde redelijk kan worden geacht.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad niet over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP